

Muligheden for at opnå ansættelse ved et bistands-, reintegrations- eller genopbygningsprojekt eller lignende er efter bestemmelsen et supplement til etableringshjælpen og ikke som hidtil et alternativ. Bestemmelsen indebærer endvidere, at Udenrigsministeriet skal give Indenrigsministeriet eller den myndighed, organisation eller forening, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til, underretning ved etablering af projekter i udlandet.

Der vil navnlig kunne være tale om projekter, der iværksættes i et område ved hjælp af lokal arbejdskraft, hvorefter personer, der ønsker at repatriere, vil kunne knyttes til projekterne. Vejledning om muligheden for at opnå ansættelse på projekter indgår i den almindelige vejledningsforpligtelse efter § 5. Hvis en udlænding i forbindelse med en sådan vejledning eller i øvrigt udtrykker ønske om at arbejde på et bistands-, reintegrations- eller genopbygningsprojekt eller lignende i udlandet, skal kommunalbestyrelsen rette henvendelse til Indenrigsministeriet eller den myndighed, organisation eller forening, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til, som i samarbejde med Udenrigsministeriet skal undersøge, om den pågældende udlænding kan tilbydes arbejde på et projekt i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Hvis der findes bistands-, reintegrations- eller genopbygningsprojekter eller lignende i hjemlandet, skal Udenrigsministeriet overveje mulighederne for at inddrage egnede udlændinge, der ønsker at repatriere.

Til § 12

Bestemmelsen medfører, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven kan indbringes for det sociale nævn. Det sociale nævns afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Den Sociale Ankestyrelse kan dog efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område optage en sag til behandling, når ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Dette svarer til klagesystemet i blandt andet integrationsloven og lov om aktiv socialpolitik.

Til § 13

Bestemmelsen angiver, at staten refunderer en kommunes udgifter til repatrieringshjælp med 75 pct. De resterende 25 pct. af udgifterne til repatrieringshjælp dækkes af kommunen. Staten refunderer en kommunes udgifter til reintegrationsbistand fuldt ud.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan indenrigsministeren fastsætte nærmere regler om anvisning af refusion, regnskabsaflæggelse og revision og om forældelse af kommuners krav om refusion.

Til § 14

Bestemmelsen angiver, at de beløb, der er anført i § 7, stk. 2, nr. 3-5, er fastsat i 2000-niveau og reguleres én gang årligt den 1. januar fra og med 2001 med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Til § 15

Bestemmelsen fastsætter lovens ikrafttrædelsestidspunkt til den 1. januar 2000.

Som en konsekvensændring ophæves §§ 86 og 87 i lov om aktiv socialpolitik

Til § 16

Efter udlændingelovens § 17, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når en udlænding opgiver sin bopæl i Danmark. I forbindelse med indførelsen af repatrieringsordningen i august 1993 blev der indført en fortrydelsesret i udlændingelovens § 17 a, hvorefter flygtninge m.v. havde mulighed for at bevare opholdstilladelsen i Danmark i en begrænset periode. Efter den gældende ordning bevares opholdstilladelsen for flygtninge m.v., der lovligt har boet i Danmark i under seks år, indtil de pågældende har opholdt sig uden for Danmark i mere end 6 på hinanden følgende måneder. Flygtninge m.v. med opholdstid i Danmark på over seks år bevarer opholdstilladelsen, indtil de har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. For indvandrere gælder ingen særlig fortrydelsesret.

Fortrydelsesretten foreslås udvidet til 12 måneder, uanset hvor længe den pågældende flygtning m.v. har opholdt sig i Danmark. Det kan endvidere efter ansøgning bestemmes, at opholdstilladelsen først skal anses som bortfaldet, når der er forløbet højst 12 måneder yderligere, således at fortrydelsesretten kan vare op til to år i alt. Ansøgning om forlængelse af fortrydelsesret skal som udgangspunkt indgives fra hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Ansøgningen kan indgives både før og efter udløbet af den generelle fortrydelsesret på 12 måneder.

Fortrydelsesretten gælder kun for udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4-6, under visse nærmere betingelser samt personer med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4 eller udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1 og 4, som følge af en familiemæssig tilknytning til ovenstående personer.

For udlændinge med tidsbegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, samt udlændinge med familiemæssig tilknytning hertil gælder